

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (крѣкъ рускихъ снятъ) о 4-5-й годинѣ по полуночи. Летер. поданіе токъ „Библіотека наизнам. повѣстій“ виходить по 2 печат. аркушії кожного 15-го въ посѣлѣ для кожного жителя.
Редакція, администрація и эксплуатація підл. Ч. 15 підл. Галицкій.
Всі листи, посыпки и рекламація належать пересыпти підл. адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 15 підл. Галицкій.
Рукописи не збергаються толькожа на попередніе застереженіе.
Позднію число стоять 10 кр. а. н.

Дѣло

РИМЪ а Галицка Русь.

Послѣдній листъ видали многочисленніи факты, показуючі, що противники життя и успішного розвою руского народа не перебирають въ средствахъ поборювання Руси. Може бути, що вже сама безплодна „політика нагодова“ нашихъ противниковъ витворююча після вихідного признания „тіжку, задушну атмосферу“ убиває у нихъ всякое чувство правди и чести; може бути, що вже сама неприродність ворогуючої пропаганди польської на рускій землі потягає за собою въ дальній конseqвеннції ложь и клевету — досить, якби тамъ и було, остання незаперечима фактість, що противъ руского народа, а іменно противъ руского священства виведено всѣ можливій орудія ложі и клевети. А такъ якъ наше публичне життя головно опирається на основахъ державно-соснільнихъ и вѣроповѣдніхъ, то й клеветливості нашихъ противниковъ сидує передовість подорвати тій головній основи. Скілько було (и єсть сіде доси) усиї представити Русинівъ якъ противодержавний и соснільно-революційний елементъ, о тімъ не будемо теперъ говорити, бо туо спрощу пояснили мы свого часу достаточно. Нинѣ згадаємо лише о другій спрощі не меншій важності — о спрощі релігійного оклеветання Русинівъ.

Обрадовий рухъ галицкихъ Русинівъ въ 60-ыхъ рокахъ визваний нелегальними напорами на рускій обрядъ міжъ цілони свого оживленности виказавъ нагадко, що Русини, а іменно галицко-русій священики, якъ зъ однієї сторони дорожать своїмъ обрядомъ и въ интересѣ католицкої церкви дбають о їхній чистоті и непорочній збереженії, такъ зъ другої сторони совсімъ далекі відъ всіхихъ звичай и новацій що до основъ самоні релігії. Можна було надіятись, що часи релігійної борбы на Галицкій Русі про-

минули на завсігди и що римська курія маючи такъ наглядний доказъ віроисповѣдніїв лояльності галицко-русійского священства скоче на будуще отпоситись до него сть новими довіріємъ христіанського цвітомудрія. Тін надія єще більше скріпились, коли на митрополичій и єпископській престолъ залишили достойники, о которыхъ католицької правовѣрності не толькожа римська курія ажъ пайгубніє була пересвідчена, але зъ другої сторони и найпотужніший вороги не посміян сомніватися. Галицка Русь мала право надіятись, що у неї настане церковный миръ и що хочъ въ релігійній взглядѣ буде она спокійна передъ напастями.

Однакожъ збільшене число місій оо. Єзуїтів по Галицкій Русі, переселеніе оо. Змартвихвастанцівъ въ осередокъ Галицкої Русі и вѣсти о новихъ єще селитъбахъ новихъ місіонерівъ розвівали до крихти ті надії и затревожили галицькихъ Русинівъ и галицко-русій священство. Єсть то вже само собою оскорблюючимъ для нашого священства, если галицка Русь въ загаль уважається підемъ для інової, позакраївони и позаародною місією католицкої. Єсть се замѣтъ недовѣрія противъ священства, котре ачайже наявть після признания противниковъ, если не лучше, то напевно не горше сповісѧ свою задачу, якъ священство другихъ католицкихъ краївъ. Позволять жесть намъ указати якій притръ такого величавого подвигу священства, якъ подвигъ руского священства въ отверженю народа?! Чизъ се подвигъ не по мысли католицкої церкви? Позволять намъ указати архієпісти, котрій въ протагу колькохъ літъ самъ звѣдавъ цілу свою архієпархію? Позволять намъ указати друге священство, противъ котрого називавшій вороги моглиби піднести лише той одинъ — єдиний замѣтъ, що рускій священики суть „zawziętymi apostołami oświaty i uszczęśliwienia!“

А однакожъ мимо тихъ и іншихъ

многочисленніхъ фактівъ недовѣрчивості чи неприклонності до віроисповѣдніїв галицко-русійского священства не толькожъ збільшавася зъ дня на день, але прибрала послѣдніми часами розмѣри — если не обурюючі, то що найменше упокоряючі. Ціле руске священство представляється въ світѣ „релігійної неблагонадежності“, а найвиднійший, въ христіанській діяльності посвідчений священики стрічаються съ замѣтами вѣроломності! Новійшими часами, якъ зачуваємо зъ достовѣрного жерела, забувано зъ Риму трохи рускихъ священиківъ, щобъ они оправдалися зъ своїми мініми вѣроломності и откликали свій літературний працѣ — въ двохъ случаївъ строго науково-історичний, і въ третій случаю історично-популярний. Дворазова подорожъ Вспресія Митрополита до Риму тожъ само визвана наглаю потребою, объяснити римську курію въ тихъ до такого степенії замотанихъ и затемненихъ обіюшенахъ руского священства до папського престола. Справа, якъ бачимо, доходить до своєї крайності...

Рѣчь існа, що недовѣріе до нашого священства підъ взглядомъ єго католицької правовѣрності не могло при указанії нами фактічній стаї вийти зъ самої римської курії въ взгляді зъ строго католицькихъ інтересій папського престола. Релігія — а іменно релігія католицька тутъ совсімъ по стороні. Жерело и то головне жерело сего недовѣрія починає въ інтригахъ розведеніхъ нашими противниками при помочі ложі и клевети розсіванихъ систематично на руске священство передъ римською курією не зъ релігійніхъ, а зъ чисто політическихъ, кастовихъ и противонародныхъ мотивівъ. Впливові особи польської маґнатерії кроють звичайні реляції звѣстнихъ противниковъ Русі одягненіхъ въ сутану змартвихвастанчу и єзуїтську, якъ свого часу въ правителівъніхъ, такъ теперъ въ римськихъ сферахъ успішно впопти недовѣріе до руского священ-

ства, щобъ на містце „апостолівъ правди, просвіти и тверезості“ уstelleni дорогу „апостоламъ полонізації“. При такожъ станѣ ручні цілі справа набирає більше серіозності. Неходить тутъ лише о двохъ-трехъ священиківъ, але о цілі галицко-русій священство, о жизненій интересі руского народа. Руске священство не повинно мовчати. Чи має оправдуватись? Зъ чого? Зъ католицького вѣроломства священиківъ? Где суть факти? Зъ історичнихъ праць мати більше компетентного, більше управненого судю підъ єдину управнену історичну критику наукову? А если безсильна критика, щоже поможетъ діалектика противъ історичної правди? Не оправдуватись — въ звернути увагу на дальший, безсомнієнно погубний наслідокъ дотеперішньої політики чи тактики римської курії взглядомъ руского священства, здемаскувати передъ курією клеветниківъ, указати жерело ихъ тенденційності, розяснити ихъ підступну тактику надуживаючу плащика релігії для польонізації — се повиненъ бути голосъ цѣлого руского священства. Римська курія повинна зрозуміти, що зостояла въ блудъ введеніа черезъ політическихъ інтригантівъ и що подаючи, може пізвѣти мимо волі, свою владу якъ орудіє для осягнення політическихъ тенденцій, для поборення руского народа, для позбавлення его дотеперішніхъ єдинихъ застушниківъ, тимъ донерва и толькожъ тильможе сама іннести пайтажну школу и найбільші страти католицизму передъ руского народа. Звернути увагу римської курії на дотеперішнє неістновене поступованье взглядомъ руского священства и представити потребу зміни політики визваної лицемірними ворогами Русі — се повинно бути предметомъ зборового меморіалу цілого руского священства до римської курії. Кто хоче викликати насильно конфліктъ межи католицизмомъ и рускимъ патріотизмомъ, се повиненъ добре застановитись підъ

БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ.

Образокъ зъ галицкого житя.

IV.

(Даліше.)

„Vivat, vivat! Kochajmy się!“ закричали голоса.

„Такъ єсть!“, оваваси Прачинський, овреній похвалюю старости, „kochajmy się! — але то на єбци, по нашему ста-рому киличу. Годите намъ єще піднести тоасть на честь нашого господари, що здигнути Корыта до такої пропиннії, и прекрасныхъ наші сестеръ, нашіи Уршуль и Кордуль, котрі суть окрасою нашого товариства по-хітового, неуникаемими цілітами нашої степеної сколії, якими зорями нашого неба — vivat, foreant!“

„Vivat, vivat, наї жіють, кочаймо сіє!“ закричали всі. Панъ Гуляйпольський прославився ті радості, розтворивъ широко свои рамса и кинувши обнимати и цінувати Прачинського. Але чи чимбіть молодого ученого наїваша аму ухматиши бтъ обнітій Гуляйпольського, чи розстань межи обома була бльша, чи на єко здавалось, — Гуляйпольський лєтіть, лєтіть, съ розтворенными руками и не мігъ обнимати Прачинського. Ось звонилъ свої смили — але изъ тімъ часъ відійшовъ тунь, мої виетріль та вимъ серцеви.

Сестри зглинулись на себе недогадуючись, що все та має значити.
„Що тобѣ? що тобѣ?“ гомонили сестри.

„Zigmundz, ты бачишъ Прачинського?“ спітала Кордула съ трепетли-
вимъ відчуттямъ серця.

„Бачишъ.“
„Где? Тутъ? Коли?

„Живого?“

„Живого.“

„Тутъ живого? Ахъ!“

„Живого, але у сїбъ, га, га, га“, заміялася Гуляйпольський.

„Якій жесть ты недобрий!“ оваваси Уршула. „Якъ можна такъ глупувати таа настъ? Якъ можна... таа знаєшъ, Дульци... и не договорила, толькож споглинула на свою сестричку, що таа розаронані засмутилась, якъ осінній день хмарливий.

Наставила хнила мовчана. Обѣ стороны, братъ и сестри видимо нерозуміли себе въ той хнили. Зигмунтъ мало знаєшо на таку чувствительності своїхъ сестеръ все єще думавъ о своїмъ соніїмъ явищі, а чимъ бльше переконувавши, що се бувъ лише пустий сонъ, тымъ бльше зновъ висунувавось его лице. Зновъ жесть Уршула, скоро зглинула на жартѣ, почала роздумувати, що перевести свої панії балю.

„Якій ты для настъ недобрий, Zigmundz“, оваваси перша Уршула. „Мы до тебе съ циростю, а ти съ насмішками надъ настъ, надъ святимъ чувствомъ... и зновъ недоговорила, а толькож поглинула на свою молодшу сестру.

„И Прачинського нема и пропина-

ція нема и силати нема“, пробурмозивъ Гуляйпольський мошъ не знаєшо на слова свої сестри. Ему зновъ притадався „голосъ изъ краю“, єго економічній рахунки, єго сонъ — і жаль стало, що все то були лише думки и сны.

„Ахъ, кобъ то такъ було справдѣ, звітнувъ Гуляйпольський.

„И якъ же може такъ бути“, подхопила Уршула, „коли ти соєсъмъ бтъ родине бтъ сїбъ, бтъ людій, съ никоимъ не жієшъ, въ никого не бувашъ?! Якъ може тутъ появитися Прачинський, коли ти не піддержуєшъ таа нимъ сусідського житя, ти наївти не отдашь ему визиты, просто обраши въ аго“, говорила она вже съ відміннимъ жаромъ.

„Алекъ бтдашь, бтдашь, мої сестро, толькожъ годъ чоловікъ за полу притягнути“.

„Такъ щоъ се значить, щоъ ти, наї буде на твоїмъ, бтдашь шашту? Але saveit vїuge, съ такими людьми, треба умѣти жити, треба поставитися на бтпвідну стону, хочъ разъ-два разы до року дати балъ, дїв-три забавы, притягнути ихъ до себе, показатися передъ ними. Се люди сїбъ, жити, товариства, — а мы сидимо грибами и сїбъ-димо“.

(Даліше буде.)

дальшими наследствами такой борьбы против живого и жизненного организму народного. Терпеливость русского народа не имеет свой границ. Горе тому, кто си нальжит.

ДОПИСЬ.

(2.) **Зъ Станиславова.** (О последних выборах посла.) Последний выборы послы до сейм у краевого, который закончили победу Русинову, до грунту порушили не в темній силы польской партиї, криком, перевопнили шильды нефть польскихъ дешниковъ и широкими струями разили цѣлый спандѣй богатый заливъ уличной фразеологии, которую и безъ того же прославилъ галицко-польско-дешиниарство. Шкода будьбы отпогодить на такій напасті. На одно лише хочемо свернуть увагу, на тій крикѣ о „nielegalnych źrodłach“, о „balansie i ludu“, о „nielegalnych źrodłach agitacu“ і т. р. Всѣ тій крики о недѣгальности мають относиться до Русиновъ, тоже треба пояснити, по чѣй сторонѣ буда недѣгальность. Въ польской стороны чумо исчезло крикѣ „nielegalnośc“, але якійто суть тіхъ факті недѣгальности? Чи якій наскій, перекупства, подкупы, обманьства? Прочиташи всю времіаду галицко-польскихъ дешниковъ, напѣть такихъ мизерныхъ „piśmidej“ якъ станиславовка „Kronika“ — щожъ за фактъ подыбуюко противъ Русиновъ? Ото единъ фактъ (?), якимъ тымъ „źrodłami nielegalnymi“ мають бути листъ одинъ надсланій до „Kronik“-и и тамже въ ч. 11 виселатаній. — листъ, который має подкрѣпіти якійсь выборецъ! Зъ него однієсенько листу зробила варта „Kronika“ „sciski egzemplarzu gozdzisie pośrednio rzucajaci ludu“! Однакожъ и сей листъ съ своими осторожніми передъ карами не бесъ — щожъ бѣть доказує? Nielegalnośc?! Ба, ба, а позволтеши пригадати себѣ въ часінь выборівъ до ради державної — отъ хотѣбы пр. бояну wschodnio-galicyjskiego komitetu centralnego запишашою до „walki na śmierć do upadku z antygodowym (рускимъ) elementem, або „пригадайте себѣ ту бояну „Szkandala polskiego“ запишашою до „walki na noce“ противъ Русиновъ, — чиже сей однієсенько листъ визнаючи Русиновъ, своихъ себѣ святыхъ обязаючи, хотъ трохъ похожихъ по дѣйствій ефективності до тихъ тысячами и тысячами рожениць боянъ „komitetowychъ и szkandalowychъ“? А недавній передвыборчі бояны польскихъ дешниковъ перенесли жонкію и крайнюю испаністю до Русиновъ и есперніми клаеветами на руского кандидата? Гдѣжъ и по чѣй сторонѣ не легальность? Чиже дальше тымъ „źrodłami nielegalnymi“ мають бути щерѣ заходы передвыборчого комитету руского и руского духовенства, чи передвыборчі выборы изъ Станиславовъ, чи бесѣды о Церкви, дра Добрянського, Дмитровича и Королюка, — чи книжочки въданія проспітными товариствами нашими? Найлучший доказъ легальности поступованія Русиновъ починає въ тѣмъ, что наши противники мимо всіхъ забѣгли, помимо всіхъ факторій и посѣніакъ, помимо всіхъ „wszelkiej władzy w naszem gęku“ не могутъ Русинамъ выказать ни одного факту недѣгальности, а тымъ, которые нальжити и самъ потѣшаются лише на несправедливості сеймовихъ большинствъ, которая може бѣжити учинивши наилегальнѣйше переведений выборъ!

А теперь разглаголомъ, якій то въ противномъ стороны уживаются „źrodłki legalne“. На кѣлька недѣль передъ выборами разсылаются по цѣлому пойнтѣ, жандармы, который разнідуючи помежи селянъ, застѣній пажъ уже бояны „prawdziwych rzucajaci ludu“, горляютъ на цѣлу губу, що рорі zdzieraja, що они ворогами народа и т. н., — а въ ту саму трубу дуютъ разбеланій потому агитаторы: арендарѣ, экономы, урядники ради пойнтівъ и т. п. На таѣ приготовленіи теренѣ размочинаются правыборцы, который, треба знать, не веюди напередъ отголоскують, такъ що селяне неразъ доперна другого дні по правыборахъ учують, що у нихъ тій выборы вже отбулися. Отъ таїхъ пр. одного ранку пріїзджає п. комисарь старости съ урядникомъ ради пойнтівъ до Княгинина, и въханчи до вѣта, разказує ему сейчасъ скликати громаду, бо будуть правыборцы. Вѣтъ поручавъ тое дѣло своему поліційному, але п. секретарь ради пойнтівъ въ очахъ п. комисара правительственнаго откликує поліційни, да ѿ нему ѿштокъ — и въсыдає его до мѣста, щобъ бѣть тамъ въ комінатахъ ради пойнтівъ запалити въ печі! Legalne źrodłki и се такожъ, коли се комисаремъ на правыборахъ и секретаремъ ради пойнтівъ появляється и въ очахъ ѿштокъ! О громахъ и горінії вже въ не говорю, бо и гдѣжъ бы безъ того оббігалися выборы въ польской сторони? А где ани одно ани друге не помогло, тамъ лягають громаду шварварки, новыми драчками и т. п. Помимо тога однакожъ показувавши ргу scislejstwem obliczeni, що голосовъ на п. маршалка пойнтівого (Брыкчинського) вже буде за мало. Щожъ тутъ робити? П. заступникъ старости має на все раду, тожъ и вътъмъ случаю вже ѿшокъ. Се — обертаєсія кота фостомъ; всѣ тіи „źrodłki legalne“ робити теперъ „nielegalnush“ — подаєсія проектъ, ѿ которому написано буде, що п. Гельманъ nielegalnie виключить гдѣкій громады въ выбору, а выборцѣ громадъ тихъ були бы стали по сторонѣ п. Б., (хотій тіи громады виключено саме для того, бо не було надїї, перевести въ нихъ правыборы по мысли Польонії), що п. Гельманъ даліше nielegalnie позбавить гдѣкіхъ, выборцѣвъ картъ легитимаційнихъ, а выборцѣ тіи (хотій покривдженій востали саме для того, що не хотіли дати перенесенія на сторону п. Б.) голосували бы напевно за п. Брыкчинськимъ!! — що п. Гельманъ nielegalnie мішанися до выборівъ, що комисію виборчу вибрали такожъ nielegalnie, склономъ однімъ: все тое, що паны Польки самі робили въ цѣлі, щобъ настъ побити, възможеся теперъ яко nielegalne — а на п. подстанії такого протесту большинствъ. Сейму узиастъ выборъ п. Добрянського за неважній — и розписаній будуть іоній выборы, при которыхъ буцько-то показеся, що павл Indek jeszcze roszciewe ma serce i nie da się nadowo oblaſciucie!!

Але шкода нового заходу и Вашіхъ грошей панове Польки, бо и при другихъ, выборахъ, наколи они отбудутся, упадете внова — и то вже бѣше; а упадете тому, бо пародъ нашъ, слава Богу, проарінь уже ясно; знає бѣть вже добре, що ему ворогомъ — и не дастъ бѣть вже теперъ, грѣши приєднатись. Доказаєшъ на тое мали мы при теперійшихъ выборахъ чи мало, для приїзду напеду лиши два: выборцеви Иванови Гальцъ, старшому братови зъ Рыбна, да занять якій поєніака п. Бр. 50 зп., а въ колькій день якій живоки 200, а въ конецъ 300 зп., щобъ толькі голосувати за п. Бр., але честный выборецъ еказати имъ, що бѣть свого народа продавати не буде; — іншій вновь выборецъ, Иванъ Чубей (вѣтъ въ Угорникъ) занять спандѣй бѣть о. Н. Лукавецкого 10 зп., на голосъ дні п. Бр., але голосувати за п. Добрянськимъ, а тихъ 10 зп. можжіть по выборахъ при моихъ очахъ на нашу буре для бѣдныхъ учениковъ. Обомъ тымъ выборцимъ честь и слава!

и товъ, интервюють министра фінансовъ предложеніе мотивъ до закона о головной сумѣ грунтового податку. Пос. Решевъ и товъ, интервюють министра-президента взгледомъ закazu походу ст. фактическій память стольніхъ роковинъ смерти Лессинга. — За порядку днішнаго слѣдує перве читанье закона о головной сумѣ грунтового податку (поданіемъ въ попередній чл.). Пос. Найдвиртъ высуває дуже рѣзко противъ министра фінансовъ, що тойже не предложивъ ніякихъ мотивій до таїхъ многоважніхъ законівъ и вносить, щобъ просить законъ зъ днішнаго порядку и ѿблікъ до першого читання допориа тогдь приступати, але министръ предложити мотивъ. Пос. Линбахеръ вносить, щобъ просить законъ прийдено податкової комісії до справодливи. Мін. Дунавецкій понирають се поспідній внесенії виборцівъ противъ тяжкихъ замѣтъ Найдвирта, заявлюючи готовності подати потребнія виленія самій комісії. За внесеніемъ Найдвирта промовляє ще Планеръ и Шендеръ, противъ него Грохольські. При поименованії голосуванію отживено 157 голосами противъ 137 внесеніемъ Найдвирта и Шендеръ (о выборѣ ободбійної комісії), а прийнято внесеніе Линбахера, що предлігли сей законъ податкової комісії. Зъ рускихъ поспідній голосувавъ пос. Кулаковській въ більшості (за внесеніемъ Линбахера), и п. Конільській и о. Озаркевичъ не були на засіданні. Даліше слѣдували по першому читанню правительственного предложенія о онодвіткованію горїніи и дальній розірванії надъ внесеніемъ Линбахера о обмеженію часу обов'язку школного.

(Розпорядже Нѣмцемъ.) Въ комісії языковой, котра обрадує надъ звѣтними внесеніями Гербста и Вурібрандта що до урадового языка въ Чехахъ и языка державного, прийшло на засіданію 2 (14) лютого до бурливої сцены. Найперше пояснивъ мін. Пражакъ, покликуючись на исторію давнійшихъ лѣтъ и на давнійшій розпорядженії правительственій, що „Landesübliche Sprache“ а „Landessprache“ суть понятія ідентичній и що министръ буде въ праї уладити спразу языка урадового въ дорозі розпорядженія, котре вирочимъ совітъ окружес на основныхъ законахъ. Дръ Гербстъ силився виказати, що правительство тихъ розпорядженіемъ нарушує существующіе закони. При дальнійшіхъ щоразъ живійшихъ розірваніяхъ замѣтъ дръ Ригеръ, що Нѣмцемъ ходить лише о тос, піднятія крикъ болести, котрый бы було чути ноза граніцами и краю. Дръ Гербстъ и всѣ першо-конституційні Нѣмці отрішили обурливу замѣтку, добачаючи въ нїй замѣтъ зради державної и ст. голосій протестомъ опустивши салю обрады.

(Бюджетова комісія.) На засіданіе бюджетової комісії дні 10 л. лютого при позиції „львівській університет“ пояснивъ пос. Гавзнеръ свою давніу резолюцію о зведенію въ той же університетѣ медичного факультету. За резолюцією промовляє креїн Гавзнера пос. Е. Черкавській, а противъ мін. Конрадъ и пос. Зистъ, Вощинъ, Гальбербергъ и Гомець. При голосуванні у на хо внесеніе Гавзнера 10 зп. противъ 17. Противъ внесенія голосувала партія Генгварта, гдѣкій Чехи, Нѣмці и Польки Смаржевській и Бартманській, а пос. Вайдель, Федоровичъ и Гневовъ не були на засіданні комісії. Даліше вийшъ Гавзнеръ другу резолюцію вимагаючи правительство, що закупило на власності реальність, гдѣ теперъ ж'єститовъ львівській університетъ. Министръ заявивъ, що въ найближній прелимінарі буде встановлена квота потребна на закупину сеї реальністі. Ческі и хорватські пос. (Цайтгаммеръ, Фандерлік) жадали при позиції „середні школи“ дальнішого переведенія рівноуправління ческого народності въ середніхъ школахъ. Словенецъ Вошикъ подносить, що въ Стырії вътворено паралельныхъ якісъ въ викладанні языкомъ словенськимъ и нарикъ въ поступованні правительству взгледомъ Словенії. На засіданію 2 (14) лютого уважила бюджетова комісія свої обрады на центральному управлінні министерства просвіти, надъ почтами и телеграфами.

(Пропаланіе писмо Словенії.) Словенецъ вручили правительству пропаланіе писмо (меморандумъ), въ котрому вимагають свое упослідженіе підъ взгледомъ рівноуправління и жадають загальнаго центрального народнаго, всестороннаго рівноуправління, а именно рівноуправління Словенії въ школахъ и урадахъ.

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Ріда державна.) 112-е засіданіе палати поспідній зъ 3 (15) лютого. Пос. Таше

*) П. Олухликъ сейчасъ поїхавъ до Львова до п. Добрянського, щобъ внести до суду жалобу на п. Свєнцицкого.

ЗАГРАНІЦЯ.

Франція. Незадовго прійде на порт днішній въ парижкій парламент внесеніе посла Барду зъ звѣтъ способу виборівъ поспідній. Дослідъ звѣтно, выбирають поодинокій округъ (arrondissement), кождій округъ одного посла. Барду вносить, щобъ замѣтъ тогу колькі або кільканадцать округівъ виборцівъ більше числа (кількоти) поспідній наразі. Той

способъ существовать вже не можетъ, ходить отъ о его бывшемъ. Гамбета, послѣ президентъ палаты походилъ, основанный на възможности Барду и падѣтъ, когда появится потреба, выступитъ при дѣлѣ съ бѣздою, чтобы его попрѣти. Ось же, что такой способъ выбранъ далеко скрѣпъ можетъ забезпечить крѣпкое и ясное правительство, бо при укладкѣ здѣстъ выборщиковъ каждъ сторонній постараюсь выбрать людѣй изъ соѣдѣнійъ. Тѣлько въ всемъ тогъ бытѣ выявляется лишь тое, что при такихъ выборахъ теперь же правительство швидше можетъ числить изъ одержавшихъ большинства, что есть для него даже пожалованіе, бо именно сего лѣта кончина часъ функционированія палаты, а въ осени отбудутся новы выборы до палаты послѣдовъ. Не давно же, что правительство стараюсь якъ наихѣнѣе перевести таку реформу выбору, когдабы и на дальше забытьши сму болѣшою. Не диво также, что сторонніи оппозиціи изъ парламентъ, скрѣпъ правца и крайна лѣвца, всѣми силами думаютъ оправдати такѣй реформѣ, ба вже въ теперѣ въ своихъ часононхъ сильно на нее нападаютъ.

Такъ саже незадолго приѣде на порогъ дненій другъ пажина справа о обѣзаку кандидатовъ отъ духовнаго до службы подъекономъ, отъ которыи бѣ свободны. Для тогъ справы пажата послѣдъ вже давно выбрали пажину, которая мала подготвить дѣлъ внесенія. Тыхъ внесеніе буде три: Лабю жаданъ, щобъ семинаристы отбунтовали службу войскову изъ рѣбѣи съ прочими обывателями державы; Поль Вера (Вегт) пажась, щобъ назначати для нихъ тѣлько рѣбѣи активной службы и оттакъ щобъ належали до красной обороны; Гарръ вионецъ, министръ вѣмы, вѣсь, щобъ семинаристы служили, тѣлько тѣлько рѣбѣи и тѣлько дозорцѣ хорѣи. Комиссія принала посрединѣ внесеніе Поля Вера. Духовенство заняло агитку противъ врѣзанія его подъ изгладомъ обывателей до службы подъекономъ съ прочими обывателями.

Пажата послѣдъ буде развязана ажъ въ концептъ линіи, щобъ еще до того часу могла ухвалити бюджетъ и залагодити гдѣдѣ нагіній внесенія. Новы выборы будуть разположеніи гдеи на концептъ вѣсни с. р.

При дискусії надъ буджетомъ має диспутовать Маджъ Монко внести вычеркненіе изъ бюджету 110.000 франковъ, потѣи теперь выдаются изъ амбасаду въ Ватиканѣ. Говорятъ, что архиепископъ парижскій тайкомъ спрѣкъ тому внесенію, бо се поповѣды за собою отвѣтствіе въ Париже папскаго пунція, монсіонера Чаккаго, котораго, видно, не любятъ парижскіи прадаты.

Для 12 с. и. поставили въ парламентъ пособіе Люи Бланкъ, зѣстынъ соціалізъ, внесеніе о скасованіи кары смерти. Бланкъ въ мотивахъ своихъ покликавшися между инішими и на австрійскаго юриста и депутатованаго дра Гербета, которыи, якъ зѣсто, такожъ есть противникомъ кары смерти.

Нѣмеччина. Пруска рада экономична, найбѣльшъ тѣоръ кн. Бисмарка, очевидно добре познать его волю, коли онъ задумаетъ тѣ специальни прускаго зробити съ загальню немецкою, и то въ якъ найкоротшомъ часѣ. Число си членовъ мѣа буде побольшее о 45, а неустакочій выдѣлъ изъ складинъ въ 40 членовъ. Рада державна востала сими днами отворена въ Берлинѣ троновою бѣдою, которую въ застутствїи цѣсаря отчитанъ министръ Штольбергъ.

Англія. Понимо минимого утихомиренія Ирландіи, справа ирландска не перестає искоконти соспѣльность англійску. Проводники гонорулеръ: Парнель, Дильлонъ, О'Доннель и др. покидали въ краю, а Парнель пробувашъ все еще за границю краю, бо въ Париже до Лондону не повернувшъ. Тынчакъ въ ебъкохъ мѣсточкахъ Ирландіи на ярмаркахъ счинивши кровавій бойкій народъ отъ полицію. Але найбѣльшъ первоноходу разбудила буза послѣдними днами зѣбетка, що правительство внало на слѣдъ фенійскаго заговору, которыи мѣа цѣль въздѣтити въ воздухъ налата королевы въ Виндзорѣ. Зъ токъ причини отъ должно вѣздѣ королевы Викторіи въ Озборнъ до Виндзору.

Слѣко видна синя книга все еще живо займає початъ англійску. Зъ захопленіемъ въ Кубукъ листы ген. Столѣтова и Касимова до афганскаго имира Ширъ-Али, показуясь выразно, что въ р. 1879 Шувашъ, тогда амбасадоръ россійскій въ Лондонѣ, предложилъ бузы лордовъ Биконс-Філдсъ падѣю Турии европейской и азійской якъ до гѣрь Гиндукушу. При подѣї Англіи мала достати полуудицѣ а Россіи побѣдичъ провинціи турецкія. А въ той же самъ часъ правительство россійскаго избѣгнувало имира афганскаго до вѣдѣи отъ Англіи и старалось при его походѣ разбудити наѣтъ бутыкъ противъ Англіи въ Индіи. Часописи англійскіи даже занято нападаютъ на Россію за тугои си дисциплину политику, противъ чого россійскіи урядови ссыпки не заходить виши отповѣди, якъ только, що перехоцена листы россійскіи яко переведеніи изъ англійскій языкъ.

Музикально-драматорскій вечерь въ память ХХ-ыхъ роковинъ смерти изъ забутного кобзаря Руси Тараса Шевченка отбунтовало въ великій салнъ На-

родного Дому днѣ 18 лютого (2 и. 6 марта) с. р. Товариство "Проектъ", котре головно занимало устроеніемъ сего вечера, выбрало днѣ 18 лютого (2 и. 6 марта) для обходу памяти нашего великаго поста, щобъ такожъ синьи члены зѣ проявленіи, котре гогожъ для пропаганды на загальній зборы "Проектъ", уможливити участіе изъ тѣхъ народнѣй торжествъ. Выдалъ "Проектъ" упрашавъ члены зѣ товариства о вѣсніи замовленія билетовъ (въ канцеляріи тов. "Проектъ" ул. краївска ч. 14). Програму обѣйтко изъ слѣдующої чл. "Дѣла".

— Президентъ Кракова выбрало дра Фердинанда Вайдла, дотдерѣшнаго вице-президента мѣста.

— Подноморіемъ именовано гр. Артура Погоцкаго.

— Съѣтникъ цѣсарской палаты Вербіцкій зѣстъ именованіи презесомъ сенату въ наѣмшомъ трибуналѣ соразмѣдливости на мѣстѣ б. п. Накадицкаго.

— Съѣтниками суду краевого именованы министръ соразмѣдливости: Теофіля Савчинськаго въ Львовѣ, Генрика Раппе въ Самборѣ, Антонія Райкварта въ Тернополи и Людвика Боровскаго въ Золочевѣ.

— Перенесено на власну просьбу сопѣтниківъ суду краевого: Юліана Боженськаго въ Коломѣй до Львова, Людвика Маєвскаго въ Самборѣ до Львова и Іосифа Добешинськаго въ Тернополи до Коломѣй.

— Другій наїздъ ч. 4 "Батьківщины" сконфіскувало зновъ и. к. Прокураторія за вину статі "Наше положеніе".

— Русскій народный писатель, Францъ Штробель, упокоялся сими днами въ Барбіонѣ на Буковинѣ. Его поймѣти выдало "Общество им. Качковскаго" въ Кокомѣ. Вѣчна ему память!

— На запомоги для гр. и духовенства вінованого писше конгресъ призволилъ министръ просіти зѣ наїзувачнаго кро-диту 1880 року для архіепархії львівської 42.181 зр., а для спархії перемислької 18.394 зр. Для цѣлого духовенства въ Галичинѣ виноюнть таа сума 95.712 зр.

— Денуціянты. По причинѣ выбору посла до сейму въ Станиславовѣ въ особѣ дра Добрянського помѣтила "Gaz. Narod." ч. 37 въ 16 лютого 1881 статію падѣю надписю "Glosy z krajem". Въ той статії кидається "Gazeta" съ брутальною запальчи-востю поименно на членовъ и начальниковъ русскаго предвыборнаго комітета, особливо на урядникіи и учительни, — обкідає ихъ болотомъ клеветы найгрубшаго сортъ и кончить возгласами просто на адресъ "Рады школьнаго краевої" и "п. б. б. Шенка, президента львівського Вищого кр. суду", домагаючися у сихъ властій кары изъ тѣхъ де-нционованихъ урядникіи и преборонъ. Каждый безсторонній, правыи членікъ признаетъ мусить, що наведенія статії "Gaz. Narod." есть "донасомъ найгнідѣйшаго ка-либра, возваньемъ вищихъ властій до не-респільнанія Русинівъ-урядникіи за тое, що они суть Русинами и сповідли свое право обывателськихъ законамъ чин запору-чене, возваньемъ до урядового просироби-ванія рускимъ народності, — а потому сея обявляє польского монитора для того, щобъ наші и не наші люди добре памітали, якъ то Русини не суть антиагоністами политични-ми, але съ шайкою денуціянтівъ бо-ротися мусить!"

— Отповѣдь Dziennik-ovi polsk-ому. Dzien. pol. (а заразомъ и часописи Волись Patris) отповѣдась на замѣтку ч. 37, щобъ редакція Dz. pol. зводила точно про-читати собѣ ч. 1 "Дѣла" зъ того року, а знайде тамъ на отор. 3. слѣдуючі слова... "латинській священикъ Ольянчикъ пустивъ бувъ передъ рокомъ (1880, бо тіи слова от-носито еще до факту описаного минувшого року въ "Дѣла") въ аренду свои доходы зъ костела (jura stolaie)... Колиже жиль зажаданъ за одинъ похоронъ ажъ 30 зр., въточилася справа передъ лат. консисторію въ настуною слѣдствію "вѣдчесъ чого-того свя-щенъ помѣръ". Кроника Dzien. pol. по-даючи сю вѣдомостъ за "Дѣло", перекру-тила сей фактъ (fatalностъ всѣхъ галиц-ко-польскихъ дненійкъ въ рускіхъ спра-вахъ!) и подавъ будьтобы се сталося сего року и що сей священикъ умеръ, стъ радостю клече, що "Дѣло" подало неправду, бо священикъ умеръ а вмердый не може пушкати jura stolaie въ аренду! Отже жъ запереченье Dz. Pol. и Boni (?) Patris и на-додатокъ, що "въ темъ, що Dilo pisalo, піша-ви ѹоту ргawdu" запишемо, що поданыи ми-фактъ сеть вионий правдивий и от-всласмо Dz. pol. до актъ слѣдчихъ нахо-дичахъ еще (бодай до недавніи, о сколько намъ вѣдомо) въ латинській консисторії. Вирочѣмъ можемо указати такожъ доскональ-ныхъ свѣдкій на ствердженіе факту пода-ного ми-фактъ еще передъ рокомъ, а въ ч. 1 с. р. лише напою пригаданого. Наші вѣсти подаємо завѣтды на достовѣрнѣхъ жерелахъ, а редакція Dz. pol. просимо не перекручу-вати нашихъ слобъ и не подсовувати намъ вѣдомостъ свѣдкій.

— Въ справѣ хоростківськихъ селянъ, котре ставили чинний отпоръ гр. Семен-скому въ его товарищахъ урядникіи себѣ подвига на солинськихъ грунтахъ, бѣгувши сими днами процесъ передъ звѣнайшимъ трибуналомъ въ Тернополи. Головний обжало-ваній, солинській Лисовській, сказаній зѣстъ на три мѣсяці, іншій на одинъ мѣсяцъ ви-зиці; п. Т. Ц., бувшій офіціяльностъ у гр. Семенського, котрею подозрѣвало якъ головного аранжера цѣлої справи, зѣстъ уѣдненій. О цѣломъ токъ слухаю мы вже згадували своего часу въ "Дѣла", а неба-вомъ подамо еще обширнѣшу вѣстку о токъ тѣктѣ.

— Въ Чернівцяхъ таа днѣ 12 на 13 х. с. м. шалка велика бура и сиїжна мати, такъ що на улицахъ лежать сіягти на кѣла-ка стѣнь, а мѣстами потворились високі засипи.

— Небавомъ приѣде до Львова проф. Фа-беръ зъ т. зв. "Sprechmaschine", т. є. ма-шина, котре видає розличній звукъ за по-мощю отпіннійхъ клапишъ и відущого мѣха. Звуки токъ машини суть совсѣмъ по-хожій на бѣду людску.

— Львівський магістратъ розписує конкурсъ на три вѣни зъ фундації громады мѣста Львова імені архієпископії Гизелі. Вѣни та виносять по 150 зр., а убѣгатися о нихъ могутъ бѣдній дѣвчата, сироти безъ батька и матери, або толькъ безъ батька, ведучія моральне и уміччіні що найменше 3 класу школъ народнѣй, безъ рожнїцъ и віроієнній, приналежать до громады мѣста Львова, а маючі найменше 16 а най-бѣльше 24 лѣтъ. Поданія вносяти належить до львівськимъ ради мѣсной найдальше до 16 (28) лютого с. р.

— Згадуючи о выборахъ до ради громадской въ Поморянахъ, тѣшиться кор-спондентъ "Gazet-и Narodow-и", що сего року виїшло до ради трехъ Поморянь, хотій жалитися зъ другої стороны, що "ргж wybor trzech tylkі sloników polskich nie stało się zasadzic gospo-dzialnienia zadobsc".

Говоритъ дальше, що "klika gryka" (до ради входить ще 9 Русиновъ и 12 жідѣвъ) внесла протестъ до Наїзництва противъ тѣхъ выборівъ, хотій же, що не знає, якъ закиди мѣстить токъ протестъ. Сибель заплатити ш. корсонацента, котрый такъ дуже упоминається о "gazadze gospo-dzialnienia", чому то бѣль и при іншихъ выборахъ не обстає за тою засадою?.. А що до протесту, то звертася унагу Gaz. Nar., щобъ ради занялася strik-ю жовківськихъ оби-вателівъ при выборахъ до ради поїтвови и тѣмъ подобными выбириками "legalnego postepowanja".

— Землетрясенье напѣстило такожъ Барбарію. Въ околиці Вайденъ збудивъ о повночи жителівъ подземний гукъ, при чмъ земля досить сильно затріглась.

— Зъ Риму доносять, що днѣ 14 х. с. м. арештовала тамошня поліція кн. Черет-леву, котрый приїхъ зъ Петербурга дешево до остаючихъ въ Римѣ В. кназѣвъ рос-сійскихъ, а то зъ причини забуренія публичного спокію. По отвердженю ідентичності винутила поліція Черетлеву заразъ на волю.

— Теодоръ Михайловичъ Достоевскій, зѣстынъ писатель россійскій, о котрого смерти доносили мы вже въ попереднѣй числѣ, родився въ 1822 роцѣ, а образувався въ Москвѣ и Петербурзѣ. Першу поїсть написавъ бѣль въ 1844 роцѣ и. з. "Бѣдніе люди", оттакъ появилася єго другій творъ, а високу вартостъ ихъ оцінила справедливо россійска публіка. Виїшаний въ зѣстну справу Петрушевскаго, бувъ висла-ний въ "каторжнія работы" на 4 роки, по чмъ оставилъ "рядовимъ" въ службѣ зброй-сової въ Сибіри, а 1856 року зѣстъ офіцеромъ. Наконецъ позволено ему въ ро-цѣ 1860 перенестися до Петербурга. Достоевскій не устававъ въ літературнихъ працяхъ; въ крѣпості написавъ бѣль "Ма-ленький Герой", а въ Сибіри: "Лідюшкінъ соня", "Село Степанчиково и его обитатели" и др. Досвѣдь въ Сибіри дали ему темату до написання цѣкавыхъ студій "Записки изъ мертваго дома", котрый появилася въ 1862 роцѣ. Въ Петербурзѣ брали бѣль участь въ видалию газеты "Время" и "Эпоха". Тутъ написавъ бѣль цѣлый рядъ поїстій, котрый критика принала съ величіемъ при-занемъ. Потомъ видали єго урядникъ и. з. "Дневникъ Писателя", котрый мавъ велико поклоненіе. На недавнѣй торжествѣ Пушкина въ Москвѣ спровіла сго бѣдна велику сенсацію, якъ такожъ и отповѣдь его на статію проф. Градовскаго зъ причини токъ бесѣдъ. Російска література понесла нефіжаловану страту по покойнѣмъ борцамъ виеслокомъ ідей и величіемъ талантій. Похорони єго отбунтовало въ Петербурзѣ съ незвичайнимъ торжествомъ при участії надъ 100.000 народу.

— Въ хосень тов. "Аружній Лихваръ" жергували: Всч. о. Алекс. Ганкевичъ зъ Гриневиці 2 зр., Ви. Волод. Левицкій 75 зр., Ви. Осип. Балинській 50 зр., Всч. о. Іванъ Ляторовскій зъ Санокова 50 зр. — За тѣ щедрій датки мас чесь видали сего

НОВИНКИ.

товариства зложити ВІЛ. Добролібамъ свою сердечну подяку и широруске "Спасибогъ".

Ось вильду твої. "Дружній Лихварь".
Во Львовѣ, дні 7 (19) лютого 1881.

Его, Олесницкій, Денис Пархомчукъ,
голова, секретаръ.

— На руску бурсу въ Бережанахъ зложили: Вир. во Техе. Павликій зо Львова 6 зр., дръ Мельницкій зо Львова 6 зр., Ст. Качалъ зо Шевельє 5 зр., Пр. оо. І. Навроцкій зо Бережанъ 2 зр., И. Кучинський зо Лучинецъ 1 зр., І. Соневицкій зо Соколомъ 1 зр., И. Котлярчукъ зо Кривинського 5 зр., І. Юзичинський зо Боржиничъ 3 зр., І. Монтиовичъ зо Суходолъ 2 зр., Васильковський зо Могилниць 1 зр., Дурбакъ зо Усю 2 зр., С. Чарноруцкій зо Львова 3 зр., І. І. Ралько зо Дрогобича 3 зр., Вноч. на. Іоанн Лужинський зо Перемишля 6 зр., Козакевичъ зо Боготій 3 зр., И. Куріловичъ зо Задоломъ 3 зр., Хр. Герета зо Планіч майданъ 3 зр.; Вир. о. Ф. Бачинський зо Колодна 3 зр., Пр. о. Мел. Винницький 2 зр., Ч. громада зо Лучиницахъ за посередництвомъ Пр. о. Кучинського 14 зр. 70 кр.; за посередництвомъ Пр. о. Котлярчука П. Т. на. М. Несеніцький 1 зр., Г. Міль 1 зр., Т. Калиновичъ 1 зр., Ко. Кубистичъ 1 зр. 20 кр., С. Пр. 30 кр., И. Н. 27 кр., Г. Рыхлевський 27 кр.; Ч. громада зо Могилниць за посередництвомъ Пр. о. Васильковського 2 зр., зъ пушки у Вл. Д. С. 3 зр. 75 кр., И. Н. зъ Гомотъ 1 зр.— Разомъ зъ данийше вказаными вильдуло 171 зр. 90 кр.

Складаючи на сѣмъ мѣстца Высоко-почтенійши датчанъ сердечне "Спасибогъ", упрашаемъ виславшихъ въ почтѣ членій "Рускихъ Бурсъ" изъ Бережанахъ о даскаве надсланнѣ вкладокъ членійшихъ и надтемъ, що И. Т. Родимий численніми приступованіемъ до нашого товариства прикоркть осуществленіе благородного намѣренія той інституції.

Ось вильду "Рускихъ Бурсъ" изъ Бережанахъ, дні 1 (13) лютого 1881.

М. Грабовицький, предсѣдателъ.
І. Волухъ, касієръ.

— Воказъ Всеч. и Благ. П. Т. жертвовательъ на дѣяче воспиталище підъ зарядомъ Иконинъ чина св. Василія Вел. зъ Словиты, котримъ за ихъ жертвъ комитетъ заявляє свою щирішую подику: 61) Воч. о. Білкевичъ дръ. бускій парохъ Угішкова отъ себе 20 зр., складка въ первій 4 зр. 40 кр., отъ Вл. п. Валевскаго 1 зр.— разомъ 25 зр. 40 кр. 62) Воч. о. Кохановскій Михаїлъ зъ Кутъ 1 зр., складка зборана на колоду черезъ дімницъ 20 зр., бѣ бранція церковного мужскаго изъ Кутахъ 2 зр., цільового 2 зр.— разомъ 25 зр.; 63) Воч. о. Гаванський Іосифъ зъ Устьечка отъ бранція церковного 2 зр., въ даткѣ збораныхъ въ церкві 1 зр. 60 кр.— разомъ 7 зр. 60 кр.; 64) Вл. Іосифъ Врати-правъ старшій церковный братъ изъ Знесінія бѣ бранція церковного 1 зр., бѣ Сенека Семена господара въ Знесінія 1 зр., въ даткѣ збораныхъ въ церкві на Знесінію 4 зр. 22 кр.— разомъ 6 зр. 22 кр.; 65) Воч. о. Левицкій Антоній зъ Нижнева, складка въ Нижневі 8 зр.; 66) Воч. о. Олесницкій дръ. гусатицькій зъ Гонилова отъ Вл. п. Б. Боратинського Юлія зъ Унисла 10 зр., бѣ Вл. п. Бориславія Іоана зъ Унисла 2 зр., разомъ 12 зр.; 67) Воч. о. Заклинський Алексей зъ Камянині датки збораній на дръ. соборнику въ Піднечарахъ отъ Всеч. оо. Войнировскаго Петра декана, Харкевичъ зъ Кривотулъ, Бородавкевичъ зъ Марковець, Вергановскаго зъ Острінць, Майковскаго зъ Хомликів, Козоровскаго зав. Тисъменець, Киселевскаго зъ Чорнолозець, Флоринського зъ Рожнєва, Калинського зъ Ольшаниць и бѣ себе по 1 зр.— разомъ 12 зр.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Епархії Львівської.

Презенту одержали о. І. Терешкевичъ на парохію Загбрѣ дръ. залозенію.

Сотрудничество одержали: оо. В. Ганкевичъ зъ Сновиденій дръ. бучацкого и І. Стебліцькій зъ Бережанъ зажілью дръ. пістинського.

Заслугами заслужили: оо. І. Харжевскій на Соколину, Т. Березовскій на Страй, И. Гудкій на Страйків, І. Товарицькій на Клецьків и М. Боднарь на Стінку.

До членінію запропонували: оо. І. Ткачъ на Підгайчину, І. Кобринський на Долину, И. Рожанський на Долину, Т. Дікій на Мартинік и Л. Дитстрашкій на Озерину дръ. сколіського.

Пожаліли добрести одержали: оо. О. Курбасъ зъ Кустиній и І. Прескуринський зъ Лопатиній, які катихити народныхъ шкілъ.

Выдає: Михаїлъ Коссакъ. — За редакцію бѣшовѣдає: Володимиръ Барвінський.

Платню для сотрудниковъ производило Намѣстництво: изъ Куринахъ дръ. наради-скому, изъ Шельникахъ дръ. збаражского и изъ Толщої дръ. ширецького.

На конкурсъ виставленій парохія Лу-кавиць вильду дръ. стрябівского, съ речицією до 10 зр. мал. о. р.; парохія Страй, надані рады мілоні, съ дотацією 17 морговъ ор-ного поля, 3½ морга сіножати и 227 зр. 85 кр. додатку конгрульного; капелля Потокъ дръ. рогатинського, надана приват-ного, безъ конгруї, съ 73 моргами орного поля и 15 моргами сіножати.

НЕРЕПІСКА РЕДАКЦІИ.

Всеч. о В. Дописъ буде уважена. Всеч. о. М. І. Одержаний дръ. дописи уважають по можности якъ найкорочі. Вл. Оп. Одержали. Спасибогъ! Більшо листомъ. Вл. п. Всеч. зъ Відні. На одержаний вчера дописа підписи бѣшовѣдають Вамъ еще листомъ.

Черезъ редакцію "Цыла" прислали:

Для Зорї: о. В. Д. зъ Бобрії 1 зр., Вл. А. Г. зъ Снатині 1·50 зр., о. А. С. зъ Тегелії 4 зр., о. І. С. зъ Биконі 2·30 зр., о. Ю. Н. зъ Дрогобича 4 зр., Вл. К. зъ Кімполунг 1·05 зр., о. О. Л. зъ Чернігів Потокъ 2 зр., о. І. Т. зъ Хлопівці 3 зр., о. І. Ч. зъ Кропинику 2 зр., Вл. П. Л. зъ Мостахъ 6·60 зр., о. Т. Я. зъ Покропиніахъ 2 зр., Вл. В. Г. зъ Стрыю 1 зр., Вл. О. Б. зъ Тернополі 1 зр., о. І. Л. зъ Салогорі 2 зр., о. П. Д. зъ Нестачі 4 зр.; для Руского Сиона: о. І. Ю. зъ Германії 2 зр.; для Просвіти: о. І. Д. зъ Усю 2 зр., о. І. О. зъ Липовиць 2 зр., о. М. В. зъ Семигорії 1 зр., о. Т. Я. зъ Покропиніахъ 2 зр., Вл. п. І. Д. зъ Бережанахъ 1 зр., о. І. Л. зъ Салогорі 2 зр., Вл. Ю. М. зъ Лопині 1 зр., Вл. Л. З. зъ Лопині 1 зр., о. І. Л. зъ Мухавці 2 зр., Вл. В. Х. зъ Мухавці 1 зр.; на календарь научній: о. І. О. зъ Липовиць 1·50 зр.; для Батьківщини: Пчт. громада Помонаїти 2·50 зр., Пчт. Брацтво церковне зъ Грушанії 2·50 зр., Вл. А. Г. зъ Снатині 1·25 зр., о. П. зъ Жуличахъ 2·50 зр., о. С. Ч. зъ Золочеві 1·30 зр., о. І. С. зъ Божикові 1·30 зр., Вл. М. Л. зъ Вербовиць 2·50 зр., о. М. Ц. зъ Ренчини 2·50 зр., Вл. Н. Б. зъ Лиховиць 1·30 зр.; для Надзеї: о. І. К. зъ Піблії 4 зр., о. М. Н. зъ Ульвінку 2 зр., о. П. зъ Тудорові 2 зр., о. Е. З. зъ Мозолівці 1 зр.; для Галицкого Сиона: о. І. Л. зъ Белзци 1 зр., о. І. В. зъ Молодятині 1 зр., о. П. зъ Тудорові 2 зр.; для Святі: о. П. зъ Жуличахъ 2 зр., о. Г. Р. зъ Липовиць 4 зр.; на дѣяче воспиталище: Всеч. рускій парохъ и Пчт. Брацтво церковне зъ Вербовиць 10 зр., Скарбона церковна зъ Задесіяхъ новихъ 2·40 зр., зъ Академію соборного зъ Задесіяхъ новихъ 2·83 зр., Вл. п. І. Садовка 2 зр., о. Н. Грекорічна и парохію зъ Язловиць 16 зр., о. Г. Громадка зъ Кончакахъ 3 зр.; для бѣ-хімікъ учениківъ рускимъ гімназією: о. Стефанъ Качалъ 5 зр., о. Т. Я. зъ Покропиніахъ 1 зр.; для Наук: о. І. Г. зъ Володимирці 2 зр.; для Страхоподії: о. І. С. зъ Божикові 2·60 зр., Пчт. Руска Всітода зъ Перем. 2·60 зр.; для Школи. Часописомъ: Вл. С. Б. зъ Вырові 1·50 зр., о. Н. В. зъ Звінічі 1 зр., Вл. И. В. зъ Стрыю 1 зр., Вл. Т. Р. зъ Верхні 1 зр., Вл. О. Б. зъ Тернополі 1 зр., о. І. Л. зъ Салогорі 2 зр., Пчт. громада Лопині 3 зр.; для Товариства рускихъ Дамъ: о. Ст. Качалъ 5 зр.; для друкарій тов. им. Шевченка: о. И. Н. зъ Верхніахъ 1·06; для тов. им. Шевченка: о. И. Л. зъ Салогорі 1 зр.; для Др. Лихваря: о. И. Л. зъ Салогорі 50 кр., о. А. Г. зъ Гринялові 2 зр.

Съ північнімъ числомъ розсыпається членікъ "Рускихъ прамниць" въ Станіславові.

(Надблатане.)

Подписаній подав до публичної вѣдомості, що музикальний вечіръ, устроєний закодокъ товариства "Руска Всітода" и філії товариства "Просвіта" въ Тернополі дні 20 січня (1 лютого) о. р. на дохідъ тутейшої рускимъ бурсамъ прийшло 372 зр. 80 кр. а. в. приходу, въ чого по бітрученю коштівъ урядженій въ скількості 144 зр. 90 кр. а. в. позбіто netto 228 зр. а. в. Подписаній почувався членомъ обохъ товариствъ и бѣдною изъ бурсъ удержанію міодежі до мілого обовязку, зложити щиро прилюдну подяку Членамъ хлібовскогоСініївського товариства, Вл. п. А. Арданови, проф. Вахнинович, Горасимовичу, Романовскому,

Сигіюви, Тотови, Фельтеровскому и Цетані-скому, котрій перенійті благороднимъ чувствами несомнѣно помочи бѣдній учащійся міодежі, не жалітись потрудитись въ зимовій порї до нашого мѣста, якъ не менше и Вл. п. п. Евг. Варвінській, котра ведена патріотичнимъ чувствомъ, такъ рѣдкимъ у нашихъ женщинъ, заскаво участію причинилася до поднесення снігості сего вечора. Міодежнічній співомъ привнесла Вл. Участники не только польгу уображенія школи, аль разбудили и разбудили такожъ руского духа и позбітавши по собѣ сердечній спомину ѹ рускихъ родинахъ, а інже інноплеменню публичностю викликали симпатію для руского слова и рускимъ пісні. Отже честь імъ и широруске спасибогъ!

Не меншо належито шире спасибогъ и Вл. Гостямъ зъ мѣста и окрестності, ко-треї численнію участію въ сїмъ вечірѣ приспорили буреї такъ значного доходу, а именно Вл. п. Тадею Федоровичу, дру-гию Гітошнію, потарю Грушевічу, Вир. оо. И. Білинському зъ Ілавчи, Богданову, Варапучинському, Ст. Качалѣ, Лаврину, И. Наумовичу, Григор. Олесницкому и В. Фортуні, котрій причинили до сїхъ цѣлі щедрими датками.

Отъ вильду "Рускихъ Бурсъ" и філії "Просвіти".

Въ Тернополі, 2 (14) лютого 1881.
Др. В. Лихваревскій,
голова рускихъ Бурсъ и Просвіти.

Курець львівський зъ дні 17. л. лютого 1881.

Платята жадають
австр. залозенію

р. кр.	р. кр.
281	254
174	177 50
298	302

2. Листы заст. за 100 р.

Общ. кредит. галчи. по 5%	авт. кредит. галчи. по 4%
99 65	100 65
92 80	93 80

Банку гал. галчи. 6% авт. пероз.

99 65	100 65
102 95	103 90

Листы дат. гал. рует. банку п. 6%.

102 50	104
--------	-----

3. Листы дат. за 100 р.

||
||
||